

Преюдициално запитване, отправено от Върховен касационен съд (България) на 22 май 2017 година — „Виймер унд Трахте“ ГмБХ (в несъстоятелност)/Жан Овед Таджер

(Дело C-296/17)

(2017/C 256/11)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Върховен касационен съд

Страни в главното производство

Ищец: „Виймер унд Трахте“ ГмБХ (в несъстоятелност)

Ответник: Жан Овед Таджер

Преюдициални въпроси

1. Следва ли разпоредбата на чл.3, пар.1 от Регламент/ЕО/№ 1346/2000⁽¹⁾ на Съвета от 29.05.2000г. относно производството по несъстоятелност да се тълкува в смисъл, че компетентността на съдилищата на държавата — членка, на чиято територия е образувано производството по несъстоятелност, да се произнесат по отменителен иск, основан на несъстоятелност и насочен срещу ответник, който има седалище или местоживее в друга държава — членка, е изключителна, или синдикът може да предяви отменителен иск пред съд в държава — членка, на територията на която е седалището или местоживееето на ответника в хипотезата по чл.18, пар.2 от Регламента, когато отменителният иск на синдика е основан на разпореждане с движимо имущество, извършено на територията на тази друга държава — членка.
2. Прилага ли се предвиденото в чл.24, пар.2 във връзка с пар.1 от Регламент/ЕО/№ 1346/2000 на Съвета от 29.05.2000г. относно производството по несъстоятелност освобождаване от отговорност при изпълнение в полза на длъжника в една държава — членка чрез управителя на регистриран в тази държава клон на дружество — длъжник, ако към момента на изпълнението в друга държава — членка по отношение на длъжника е била подадена молба за образуване на производство по несъстоятелност и е бил назначен временен синдик, но не е било постановено решение за образуване на производство по несъстоятелност.
3. Прилага ли се разпоредбата на чл.24, пар.1 от Регламент/ЕО/№ 1346/2000 на Съвета от 29.05.2000г. относно производството по несъстоятелност за изпълнение на задължение за плащане на парична сума в полза на длъжника, когато първоначалното предаване на тази сума от длъжника на изпълнителя се счита за недействително съгласно националното право на съда по несъстоятелността и недействителността произтича от образуване на производството по несъстоятелност.
4. Прилага ли се презумпцията за незнание съгласно чл.24, пар.2 от Регламент/ЕО/№ 1346/2000 на Съвета от 29.05.2000г. относно производството по несъстоятелност, когато лицата по чл.21, пар.2, изр.2 на Регламента не са предприели необходимите мерки, за да гарантират публикуване на актовете на съда по несъстоятелността за назначаване на временен синдик и за постановяване, че разпорежданията на дружеството са действителни само с одобрението на временния синдик, в регистъра на държавата — членка, на чиято територия се намира предприятието на длъжника, ако държавата — членка по седалището на предприятието предвижда задължително публикуване на тези актове, независимо че ги признава по силата на чл.25 във връзка чл.16 от Регламента.

⁽¹⁾ ОВ 2000, L 160, стр. 1; Специално българско издание: глава 19, том 1, стр. 143